

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Miguel Ángel López Fernández (Fuensalida, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Miguel Ángel López Fernández

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „Dayaday” – zgłoszenie nr 13 243 563

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 października 2016 r. w sprawie R 375/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 6 października 2016 r. w sprawie R 375/2016-2 w zakresie dotyczącym częściowego oddalenia odwołania od decyzji Wydziału Sprzeciwów EUIPO nr B 2 469 545 z dnia 17 grudnia 2015 r.;
- odrzucenie dokonanego przez interwenienta zgłoszenia do rejestracji unijnego znaku towarowego nr 13 243 563 dla wszystkich towarów z klasy 9 i części towarów z klas 16 i 24, w odniesieniu do których Druga Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie;
- posiłkowo, stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie, w jakim utrzymuje w mocy oddalenie sprzeciwu i odwołania dotyczącego towarów z klas 9, 16 i 24 oraz przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej celem ponownego kompletnego rozpatrzenia względnej podstawy odmowy rejestracji określonej w tym przepisie;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2017 r. – RK/Rada

(Sprawa T-11/17)

(2017/C 095/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RK (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Tymen)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną

i w konsekwencji,

- stwierdzenie nieważności niedatowanej decyzji Rady, powziętej na podstawie artykułu 42c regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;

- o ile zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 27 września 2016 oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 29 kwietnia 2016 r.;
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania za szkody materialne poniesione przez skarżącą;
- zasądzenie od pozwanej zapłaty zadośćuczynienia tytułem naprawienia krzywdy doznanej przez skarżącą;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niezgodności z prawem art. 42c regulaminu pracowniczego, naruszenia art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, naruszenia dyrektywy 2000/78/WE Rady z dnia 27 listopada 2000 ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. U. 2000, L 303, s. 16) oraz naruszenia art. 1d regulaminu pracowniczego.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia artykułu 42c regulaminu pracowniczego, wykonanego w formie komunikatu do personelu nr 71/15 ogłoszonego przez Radę, a także nieprawidłowości i niezgodności okoliczności faktycznych oraz prawnych, którymi obarczone są zaskarżone decyzje.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym, a także naruszenia prawa do obrony.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia obowiązku staranności, a także naruszenia zasady dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2017 r. – RL/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa T-21/17)

(2017/C 095/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RL (przedstawiciele: adwokaci C. Bernard-Glanz i A. Tymen)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w dniu 11 maja 2016 r. przez sekretarza Trybunału Sprawiedliwości, której treść została przekazana stronie skarżącej pismem z dnia 20 maja 2016 r. o nieawansowaniu jej do grupy zaszerogowania AD 10 z dniem 1 lipca 2015 r. a jeśli zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności wydanej w dniu 6 października 2016 r. przez komitet ds. zażeń decyzji w sprawie oddalenia zażalenia złożonego przez stronę skarżącą w dniu 22 lipca 2016 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania na rzecz strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów.